

Lausche je imenoval vojni odbor

Clevelandski župan Frank J. Lausche je včeraj naznanil, da je formalno poseben vojni odbor, ki sestoji iz 195 članov. Dalje je naznanil, da bo postavil v severozahodni vogal public square poslopje, ki bo veljalo okrog \$15,000 in ki se bo imenovalo "vojno središče."

Namen tega vojnega odbora in vojnega središča bo, da propagirajo patriotične demonstracije in aktivnosti za časa vojne, je rekel župan Lausche.

V sredini tega poslopja bodo na odličnem mestu imena vseh clevelandskih članov, ki se bore za domovino. Tukaj bodo tudi izobeležene zastave vseh zaveznikov narodov.

Dalje je župan rekel, da bi moralo biti v Clevelandu več vojnih demonstracij in to ne samo na javnem trgu, ampak po vseh delih mesta.

Za odbor je župan izbral razne uradne uradnike, ki bodo vodili vojni odbor, ki sestoji iz 195 članov. Dalje je naznanil, da bo postavil v severozahodni vogal public square poslopje, ki bo veljalo okrog \$15,000 in ki se bo imenovalo "vojno središče."

Namen tega vojnega odbora in vojnega središča bo, da propagirajo patriotične demonstracije in aktivnosti za časa vojne, je rekel župan Lausche.

V sredini tega poslopja bodo na odličnem mestu imena vseh clevelandskih članov, ki se bore za domovino. Tukaj bodo tudi izobeležene zastave vseh zaveznikov narodov.

Dalje je župan rekel, da bi moralo biti v Clevelandu več vojnih demonstracij in to ne samo na javnem trgu, ampak po vseh delih mesta.

Za odbor je župan izbral razne uradne uradnike, ki bodo vodili vojni odbor, ki sestoji iz 195 članov. Dalje je naznanil, da bo postavil v severozahodni vogal public square poslopje, ki bo veljalo okrog \$15,000 in ki se bo imenovalo "vojno središče."

Namen tega vojnega odbora in vojnega središča bo, da propagirajo patriotične demonstracije in aktivnosti za časa vojne, je rekel župan Lausche.

V sredini tega poslopja bodo na odličnem mestu imena vseh clevelandskih članov, ki se bore za domovino. Tukaj bodo tudi izobeležene zastave vseh zaveznikov narodov.

Dalje je župan rekel, da bi moralo biti v Clevelandu več vojnih demonstracij in to ne samo na javnem trgu, ampak po vseh delih mesta.

Za odbor je župan izbral razne uradne uradnike, ki bodo vodili vojni odbor, ki sestoji iz 195 članov. Dalje je naznanil, da bo postavil v severozahodni vogal public square poslopje, ki bo veljalo okrog \$15,000 in ki se bo imenovalo "vojno središče."

Namen tega vojnega odbora in vojnega središča bo, da propagirajo patriotične demonstracije in aktivnosti za časa vojne, je rekel župan Lausche.

V sredini tega poslopja bodo na odličnem mestu imena vseh clevelandskih članov, ki se bore za domovino. Tukaj bodo tudi izobeležene zastave vseh zaveznikov narodov.

Dalje je župan rekel, da bi moralo biti v Clevelandu več vojnih demonstracij in to ne samo na javnem trgu, ampak po vseh delih mesta.

Za odbor je župan izbral razne uradne uradnike, ki bodo vodili vojni odbor, ki sestoji iz 195 članov. Dalje je naznanil, da bo postavil v severozahodni vogal public square poslopje, ki bo veljalo okrog \$15,000 in ki se bo imenovalo "vojno središče."

Namen tega vojnega odbora in vojnega središča bo, da propagirajo patriotične demonstracije in aktivnosti za časa vojne, je rekel župan Lausche.

V sredini tega poslopja bodo na odličnem mestu imena vseh clevelandskih članov, ki se bore za domovino. Tukaj bodo tudi izobeležene zastave vseh zaveznikov narodov.

Clevelandski demokrati se vedno bolj zanimajo za McSweeneyja za governorja

Dasi se John McSweeney, bivši kongresnik in kandidat za zveznega senatorja proti Burtonu še ni uradno izjavil, da bo kandidiral za ohijskega governorja na demokratski listi, se že sliši od vseh krajev med demokrati glas, da bodo šli zanj.

Okrajni komisar Reynolds je izjavil, da bi bil McSweeney najboljši kandidat in da bo npr. njegov kandidaturo javno podprl, čim se bo McSweeney izjavil, da bo kandidat. Ta izjava komisarja Reynoldsa tudi znači, da se je pričelo z gibanjem, da se pridobijo okrajne uradnike za McSweeneyja.

McSweeney je pokazal nenavadno politično moč, ko je leta 1940 kandidiral za zveznega senatorja proti Haroldu Burtonu, katerega je premagal v Clevelandu za 56,000 glasov, a v okraju za nekaj sto glasov.

Dozdaj sta samo dva demokrata izjavila uradno kandidaturo za governorja in sicer državni avditor Ferguson in bivši državni blagajnik Knisely. Toda noben teh ni dobil med clevelandskimi demokrati takega gorkega prostora v sru.

Ameriška Domovina je bila prva, ki je v uradniškem članku pozvala Johna McSweeneyja naj kandidira za governorja. Vse kaže, da smo imeli dober nos.

PRIPRAVILA VSE ZA POGREB IN UMRLA

Springfield, Mo. — Mrs. Mollie Reddick, stara 72 let je več tednov pripravljala vse potrebno za svoj pogreb. Izbrala si je krsto in potem pozvala pogrebnišča, naj pride na njen dom, da se bo pogovorila glede pogreba. Ko je pogrebnik odšel, se je žena vlegla in umrla.

SLEPEC JE RESIL OTROKA IZ VODE

Anacortes, Wash. — Paul McDougal, ki je popolnoma slep, je zaslišal pljusk v vodo in klice na pomagaje. Skočil je v vodo in plaval proti oni strani, kjer je klicala petletna Colleen Lane na pomoč. Pograbil jo je in priplaval z njo nazaj na breg, ne da bi mu kdo pomagal.

DVA LASTNIKA ISTEGA AVTA SAMOMORILCA

Lima, O. — Russell Houser je storil samomor s tem, da je napeljal vrtno cev od motorja v avto in se zadušil s plini. Ta avto je potem kupil William Roof, ki je storil v istem avtu samomor na isti način, kot prejšnji lastnik.

Star znanec umrl

Včeraj je umrl Charles A. Lauster, star 74 let, ki je poznani starši slovenskim pionirjem, ker je bil dolgo let uslužben pri Schuster Wine Co. in U. S. Distributing Co. na St. Clair Ave. in 64. cesti. Pogreb bo jutri popoldne ob dveh iz pogrebnega zavoda Melbourne, 12777 Euclid Ave.

Preložena veselica

Lake Shore Post od Ameriške legije naznanja, da se je iz tehtnega vzroka preložila veselica in oddaja vojnega bonda, kar bi se moralo vršiti 11. aprila v Knausovi dvorani. Kdaj se bo veselica vršila, bo pravčasno naznanjeno.

Šunke so jih razburile

Bern, Švica. — Nek italijanski trgovec je obesil v svojem izložbenem oknu dve krasni šunki. Kmalu se je zbrala pred oknom toliko množica naroda, da je bil ustavljen ves ulični promet. Ljudje so zijali v šunke in cedili hude slinje. Prihi je morala policija, ki je ukazala trgovcu, da je šunke vzel z okna in jih nesel drugam, kjer niso vzbujale pozornosti laičnemu narodu. Šunki nista bili naprodaj, ampak jih je trgovec obesil v okno samo radi baharije. Da ni prišla policija hitro na lice mesta, bi trgovec ne bil "hamal" prešeta.

Pivovarska industrija je plačala nad 3 milijone davka v 9 letih

New York. — Te dni smo obhajali 9. obletnico, kar se sme v Ameriki zopet točiti postavno pivo. V teh devetih letih je plačala pivovarska industrija v federalnih in državnih davkih nič manj kot \$3,250,000,000.

Dalje kaže statistika, da se je v tem času prodalo za \$15,250,000,000 piva, da je dobilo zaposlitev v tej industriji več kot en milijon oseb, da je industrija kupila 33,000,000 funtov farmarskih produktov za vsoto \$815,000,000 in da si je privoščilo legalno pivo vse od 40 do 50 milijonov oseb.

Zveza pivovarnarjev je do danes že kupila za \$9,000,000 vojnih bondov in pravi, da jih bo kupovala vse, dokler bo trajala vojna.

Rusi so uničili Nemcem 415 letal v 8 dneh

Kujbišev, Rusija. — V zadnjih osmih dneh so ruski letalci in protizračne baterije uničile 415 nemških letal in bombnikov. Samo v soboto in nedeljo so uničili Nemcem 221 letal. V tem boju so Rusi izgubili 84 svojih letal.

Prali bomo, prali!

V Clevelandu nameravajo v teku enega tedna napraviti poskus, da bodo z dimom zakrili vse mestne strateške točke. Iz tovarniških dimnikov bodo navajali toliko dima, da visoko v zraku ne bo popolnoma nič videti. Ta poskus bo za vajo v slučaju zračnega napada. Kako bo mesto izgledalo, ko se bo ta dim poleg, pa še ne vemo.

Slavnost v Chardon, O.

V četrtek se bo pričela v bližnjem Chardonu običajna slavnost produktov sirupa, kateri pridelek iz tega kraja slovi po vsej državi. Ob tem času meščani in okoliščini razstavljajo različne starinske predmete, ki so jih rabili še prvi naseljenci, ali ki so jih prinesli pred davnimi leti iz Evrope.

Glasbena matica vabi

V nedeljo 12. aprila, ob 3:30 popoldne, bo v SND na St. Clair Ave. koncert Glasbene matice. Dirigent Ivan Zorman je pripravil zelo lep program, narodne pesmi in skladbe naši priznanih mojstrov. Vstopnice se že sedaj dobe pri Mrs. Makovec v SND in pri člani zbora. Sežite po vstopnicah in napolnite v nedeljo popoldne avditorij SND!

Roosevelt pozivlje na 7 dni dela v tednu

Z BOJNE FRONTE:

WASHINGTON: Mornariški oddelek naznanja, da je neka ameriška podmornica potopila v kitajskem morju dve japonski tovorni ladji.

MOSKVA: Ruske armade prodirajo proti sektorju Staraja Rusija, dočim je vrigel Hitler nove jate letal na fronto.

MELBORNE: Ameriški in avstralski letalci so napadli japonske postojanke na novi Gvineji in poškodovali Japoncem več letal.

LONDON: Angleški avijatičarji nadaljujejo z bombardiranjem nemške vojne industrije v Porrenju.

NEW DELHI, INDIJA: Anglija je pristala na to, da bo imenovan za obrambnega ministra domačin, a po vojni bo dobila Indija samostojnost.

FILIPINI: Japonci naprej naskakujejo ameriško linijo na polotoku Bataan. Poroča se o velikih izgubah na obeh straneh. Japonci so obstreljevali trdnjavo Corregidor, toda niso napravili nobene škode.

NAJ PRIDEJO ŠE PO ČETRTO KOLO

Meriden, Conn. — Ko so neznanec ukradli Charlesu Mollitorju tri kolesa od njegovega avta, je dal v časopis objavo, v kateri je prosil tatove, naj mu ne zamerijo, ker je v garaži zapeljal avto tako nerodno, da niso mogli sneti tudi četrtega kolesa. Ako pridejo ponj, ga jim bo dal, ker zanj eno kolo nima nobene veljave.

Poroka

Mr. in Mrs. Mike Drenšek iz 709 E. 160. St. naznanjata, da se bo jutri ob devetih poročila v cerkvi Marije Vnebovzete njih hčerka Ana z Emerick Paussec iz Wheeling, W. Va. Sorodniki, prijatelji in znanci so prijazno vabljeni, da se udeležijo poročnih obredov. Vso srečo želimo mlademu paru v novem stanu.

Elektrarna v Avon večja
Cleveland Electric Illuminating Co. naznanja, da bo začela ta teden povečevati svojo elektrarno v Avon, O. Nova zgradba bo veljala nad \$3,000,000 in sicer bo veljalo poslopje \$500,000, oprema pa \$2,500,000. Delo bo izgotovljeno do julija.

V zadnje slovo

Članstvo društva sv. Kristine, št. 219 KSKJ se prosi, da se zbere jutri večer ob osmih v Svetkovem pogrebem zavodu ob krsti pokojnega brata Franka Briceinika; v petek ob osmih pa naj se udeležijo po možnosti pogreba.

Važna seja

Nocoj ob osmih ima važno sejo društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191 KSKJ. Seja bo v navadnih prostorih na Recher Ave.

Slike v Newburgu

V cerkvenem avditoriju cerkve sv. Lovrenca bodo v petek večer ob 7:30 kazali zelo zanimivo premikajočo sliko "Song of a City." Občinstvo je prav prijazno vabljeno.

Brecelnikov pogreb

Pogreb za pokojnim Frankom Brecelnikom bo v petek zjutraj ob 8:15 iz Svetkovega pogrebnega zavoda v cerkvi sv. Kristine in na Kalvarijo.

Tovarne, kjer se izdeluje potrebščine za vojno, morajo delati sedem dni v tednu, ako hočemo doseči in nadkriti produkcijo ošiče, naroča predsednik Roosevelt delavstvu.

DVOJNI ČAS IN DRUGE PREMIJE ZA NEDELJE IN PRAZNIKE SO OVIRA PRODUKCIJI

Washington, 7. aprila. — Predsednik Roosevelt je pisal na skupščino avtne unije (CIO) pismo, v katerem pravi, da mora delati industrija sedem dni na teden, ako hoče doseči in nadkriti produkcijo, ki jo proizvaja ošiče. V pismu je predsednik posvaril delavstvo, da je plača za dvojni čas v nedeljo in ob praznikih velika ovira za vojno produkcijo.

"Premije in dvojni čas so v delavskih pogodbah razumljive v mirnem času," je pisal Roosevelt, "toda v vojnem času pomagajo sovražniku, ker povzročajo, da se tovarne zapirajo ob nedeljah in praznikih."

Predsednik je dalje zagotovil unijo, da če se odpravi iz delavskih pogodb plača za dvojni čas in razne premije, da bo vlada gledala na to, da od tega ne bodo imele dobička industrije, ampak narod. Vlada tega ne vpraša za korist kake posamezne skupine ljudi, ampak za naš skupni blagor, je izjavil predsednik.

Konference avtne unije v Washingtonu se je udeležilo 1,000 delegatov od 600 raznih podrejenih unij. Izvrševalni odbor unije je delegatom predlagal, da sprejmejo točko, v kateri se obvezujejo, da se za časa vojne odpovedo plačam za dvojni čas ob nedeljah in praznikih. Toda unija zahteva, da se plača čas in pol za vse delo nad 8 ur na dan, ali nad 40 ur dela na teden.

Dalje je unija sprejela, da se priporoči za sprejem podružnicam sledeče točke vojnega programa: da se napravi postava, glasom katere ne bi smel dobiti noben posameznik na leto več kot \$25,000 v plačah, dividendah ali drugih dogodkih, pa če dela ali ne; določiti naj se maksimalne cene vsem živim, obleki in drugim potrebščinam; dajati naj se na porcije živila, obleko in druge potrebščine; zvišati naj se mezde na 1941 mero; napove naj se moratorij za dolgove vsem osebam, ki so ob delu za časa, ko njih tovarne spreminjajo opremo za vojno industrijo, ali ki so v armadi; ustvari naj se poseben odbor vladnih, delavskih in industrijskih zastopnikov, ki bodo delali na načrtih za položaj po vojni.

Ta priporočila bodo poslana na 600 podrejenih unij za sprejem.

Thompson Co. bo zidala

Thompson Aircraft Products Co. v Euclidu namerava povečati svoje podjetje v ozadju sedanjih prostorov. Dozidala bo novo poslopje za \$10,000,000. Kadar bo novo poslopje dograjeno, bo tovarna potrebovala nadaljne tisoče delavcev.

K vojakom

Včeraj je odšel k vojakom Anthony Avsec, sin Mrs. Josephine Avsec iz 1446 E. 57. St. Želimu mu vso srečo.

VSA DRUŽINA JE KAZNOVANA, KER NI DALA ČLANA ZA VOJAKE

Little Rock, Ark. — Pet članov neke družine v tukajšnjih hribih je bilo obsojenih v ječo, ker so se zoperstavljali vladnim agentom, ki so hoteli aretirati enega člana te družine, ki se ni odzval klicu v armado.

Vseh pet — oče, dva brata in dve sestri — so se priznali krivim, da so napadli vladne agente. Sin, oziroma brat, 27-letni

Predsednik misli, da je 48 ur dela na teden za vsakega dovolj

Washington. — Predsednik Roosevelt je izjavil, da je po njegovem mnenju 48 urni teden za povprečnega delavca najboljši. Provpredni človek izvrši v industriji več dela, ako dela 48 ur, kot pa če bi delal, na primer 60 ur na teden, pravi predsednik.

Predsednik je tudi omenil, da vlada študira za vzpostavitev maksimalnih plač v industriji. V tem problemu imamo dva faktorja, je rekel Roosevelt, 1) povprečen Amerikane velikosti razmišlja o tem, koliko bo stalo njega in njegovo družino življenje tekom vojne, in 2) povprečen mož, ženska in otrok v tej deželi so patriotični dovolj, da se trudijo napraviti vse v svoji moči v tem vojnem naporu.

V zvezi s tema dvema faktorjema je vprašan najbolj produktivnega delovnega časa za povprečnega človeka; je rekel predsednik.

Rušilec Kearny je zopet v službi

Washington. — Ameriški rušilec Kearny, ki je bil torpediran 17. oktobra, je bil popravljen v bostonski ladjedelnici in se je zopet pridružil mornarici. Kot znano, je takrat izgubilo življenje na tem rušilcu enajst mornarjev, med temi Slovenec Louis Dobnikar.

Igranje žoge

Clevelandski žogometni team Indians naznanja, da se bodo pričele igre ob delovnikih ob štirih popoldne, ob sobotah ob dveh popoldne, ob nedeljah ob treh popoldne. Dvojne igre se bodo pričele ob 1:30 popoldne, večerne pa ob 9:15. Ob delovnikih bodo igrane vse igre v League parku, ob nedeljah, praznikih in nočne igre bodo igrane pa v mestnem stadionu.

K vojakom

Včeraj je odšel k vojakom Anthony Avsec, sin Mrs. Josephine Avsec iz 1446 E. 57. St. Želimu mu vso srečo.

VSA DRUŽINA JE KAZNOVANA, KER NI DALA ČLANA ZA VOJAKE

Little Rock, Ark. — Pet članov neke družine v tukajšnjih hribih je bilo obsojenih v ječo, ker so se zoperstavljali vladnim agentom, ki so hoteli aretirati enega člana te družine, ki se ni odzval klicu v armado.

Vseh pet — oče, dva brata in dve sestri — so se priznali krivim, da so napadli vladne agente. Sin, oziroma brat, 27-letni

Po nemškem kvirniku K. Maye

Ali veste, da naju spremlja
stadeset Mogollonov —?"

Hlastno in grozeče je govo-
ljal, s pridruženim glasom. Še
edno je držal strah za vrat.

"Seveda vem!"

"Izgubljeni ste! Glejte!"

Zgrabila me je za roko, men-
da da bi ji ne ušel, se obrnila k
regu in mislila krikniti.

Pa nastavl sem ji pušino cev
a čelo in zagrozil, še preden
utegnila ziniti:

"Ne črhajte, senora! Sicer
obite takoj kroglo v glavo!"

Okrenil sem se v gozd.

"Mr. Ducker —!"

Scout je zlezal iz goščave.

"Yes sir —! Kaj bi?"

"Pazite na tole damo, da ne
pade kje na sprehod! In lepo
vnapaj z njo, master!"

"Well —! Me bo veselilo!"

Stopil je k židinj in vzel nož.

"Ali vidite tale nož, mylady
? Le samo genite se pa vam
prežem ušesa! Moje ime je
Will Dunker, Dolgi Will mi tu-
pravijo, in kar rečem, to tu-
storim!"

Pomolil ji je nož pod nos.

Stopil sem na rob in dvignil
ko.

Nijore so se prikazali iz go-
lave, legli na rob globeli in
umerili puške.

Melton jih je zagledal.

"Vsi vragi —!" je vzklilnil.

Kaj pa to pomeni —? Puške
epovsod!

Kdo je tam gori?"

Stopil sem bliže k robu, da
je je videl.

"Sto nabitih pušk, sir! Ju-
nanji pozdrav, ki vam ga po-
jam!"

Planil je po pobočju.

"Old Shatterhand — Old!"

Ni skončal.

Zgrabil je za puško, jo dvig-
il in ustrelil.

Pripravljen sem bil na na-
d.

Vrgel sem se na tla, krogla
zletela črez mene in naredi-
luknjo v zraku. In spet sem
nil pokonci. Puška mi je ši-
la k obrazu, zavpil sem mu:

"Proč s puško, pobalin! Si-
r bom streljal!"

Strmel je v mene.

"Proč s puško, pravim! Ena
dve —."

Izpustil jo je.

Njegov strel je opozoril Mo-
gollone in Yume na nevarnost.
ogledali so kvišku. Videli so
šeški Nijor, videli tudi mene.
Mogolloni me niso poznali, Yu-
e pa so prestrašeni vzklicali:

"Old Shatterhand —!"

"Da, Old Shatterhand sem!"

am povedal glasno, da so me
i čuli. "In tamle stoji Winne-
u, poglavar Apačev!"

Tudi Winnetou je stopil iz
oščave.

"In krog vas," sem nadalje-
al, "stojijo bojevniki Nijor.
Vstanite!" sem zaklical Ni-
oram.

Sto Nijor se je dvignilo iz
ayae, železen obroč pušk je ob-
ajal Mogollone.

Tedaj pa je nekdo zaklical
a Winnetouovim hrbtom:

"Ali naj sam ležim v travi?
ule stoji Emery Bothwell,
nglež po rodu. Pokazal vam
om, kako je treba narediti!"

Počasi in udobno je stopil po
pobočju, vzel najbližnjemu
Mogollonu puško, jo pomolil
višku Nijori, ki mu je bil pri-
pki, in zapovedal:

"Mogolloni naj oddajo pu-
ke Nijoram, nože pa naj po-
nečejo v stran! Kdor ne bo
bogat, bo nemudoma ustreljen!"

In obrnil se je pa nahrulil
Mogollona, ki je stal poleg in
strmel v njega ko v prikazen:

"No —! Ali bo brž —! V
stran s puško, sicer —!"

Pomeril mu je samokres na
rsi. Jadrno je rdečkar oddal
uško kvišku.

—o—

**Buy U. S. Defense Stamps
and Bonds.**

že dolgo popoldne se mučiva v vroči samoti na cesti. Zgubil sem vsako misel in hrepenenje. Vdajam se podobam, ki jih vrste okrog mene kilometri, vdajam se soncu, trudnosti, mehaničnim gibom svojega telesa in ubijajočemu molku. Tudi moj tovariš je tih. Zdi se, da sva pozabila drug na drugega,

Ko se cesta prevesi proti morju v zaliv, se spomniva, da imava cilj pred seboj. Počasi zaživiva v veselih besedah. Govoriva o zelenju, o drevesih in rožah, o senci in vodi. Mesta so oaze življenja v tem kamenju.

Šele za nekaj dolgimi ovinkmi sva v Karlobagu. V pristanišču je nekaj čolnov, ki jih huda burja meče sem in tja. Čez veličastni kamnitni breg udarja morje. Nekajkrat pljuskne še v naju na cesto, ki jo mogočne hiše potiskajo čisto k obali.

Od samega veselja voziva kar naprej, dokler nama kmalu mesta ne zmanjka. Vračava se proti pristanišču. Treba si bo poiskati dom, čeden kotiček, da se spočijeva in zbereva.

Ko voziva nazaj po isti poti, imam občutek, da naju že vse mesto pozna. Zapomnili so si najina obraza, obleko, številki najinih koles . . . In ko spregovoriva z nekaj ljudmi, so nama že prvi trenutek domači, precej razumejo najin položaj in načrt. Z veseljem doživljaš, da tukaj nisi samo enota tujkega prometa, marveč naravnost gost in tovariš. Morebiti si boš sam pri sebi očital, da si zaprt in posloven in da se moraš šele pri teh ljudeh učiti prave sproščenosti. Videz nedeljenega življenja je pri njih popoln.

S pomočjo radovednega fanta, ki nama kar na poti začne

Manhattan v temi. — Osvetljanjem zatemnitve. Slike ku. Zatemnitev je dosegla mra v temi. Župan LaGuard

Manhattan razsvetljen, pri čem je newyorško mesto stveni Broadway in v ozadju poslopja.

ogledovati kolesi, preskušati gume in na glas brati številke (njegovo strokovnjaško je bilo razumljivo, ko je povedal, da se uči za šoferja tovornega avtomobila), najdeva sobo pri neki gospe. V lepi hiši že malo za mestom živi sama s siroto Marijo, ki jo je vzela za svojo. Otroci so se ji razšli na vse kraje sveta.

Sprejeta sva kot gosta. Kmalu sediva v temni sobi zapletena v domač pogovor o Karlobagu in tujskem prometu, o najinih doživetjih in načrtih. Razgovorili smo se na dolgo in na široko. Trudnost naju je že zdaj minila! V poznem popoldnevu, ko sonce že izgubi vso moč, je tako lepo postopanje po senčnatih mestnih ulicah.

Mimo novega kopališča, iz katerega je veter pregnal že vse kopalce, greva proti župni cerkvi, ki je prava zidana trdnjava. Nikjer blestečih oken ali zavijih zidnih okraskov, samo trdna siva stena. Tudi znotraj je cerkev za naše oči, ki so vajene polnega baroka, prazna.

Glavni oltar je posvečen svetemu Karlu, po katerem se tudi mesto sedaj imenuje. Prej se je namreč imenovalo samo Bag. Meščani so še sedaj Karlobažani ali Bažani. Vse to nama razlaga učeni fantič, bodoči šofer, ki se še sedaj ne more ločiti od naju.

V cerkvi in okrog nje se vrste kamni s starih plemiških grobnic, tako da je prostor pred cerkvijo kar tlakovan z njimi. Ti stari napisi so priče življenja, ki je tu kipelo pred stoletji. Karlobag je blestel s svojimi liškimi in krbavskimi gospodi, s svojimi turškimi vojskami in morskimi roparji. S težkimi besedami pripovedujejo napisi o slavni gospodih, ki so tu pokopavali svoje družine. Hoc monumentum proli dilectae . . . fieri

Gornja slika nam predstavlja spomnik, ki je bila vzeta z Woolworth poslovalnice na površino petih kvadratnih milj in ki se je izjavil, da je bila zatemnjena.

— To je pogled na otok Manhattan iz zlatenitvi. Na sliki je videti Empire State stolp.

fecit . . . Ta spomenik je ljubljani hčerki dal postaviti . . . Kar ostal bi pri teh pričah razgibanega življenja, ki se je izkipelo v teh nekaj besedah in okrasilo ubijajoče kamenje s svojo krasoto.

Težko se poslavljam od preteklosti. Iz pristanišča greva naravnost v ozke ulice. Mesto se vzpenja v breg. Nekaj ulic drži strmo navzgor po kamnitih stopnicah. Precej za glavno vrsto hiš ob obali se začne pisani nered sredozemskih obmorskih mest. V teh krivih in samovoljno oblikovanih ulicah je nastala najbrž tudi tista atmosfera domačnosti. Za vsakega človeka, za vsak značaj je dovolj prostora, da se izrazi in uveljavi, da se izkriči. Edini red in pravilo je tvoj temperament, tvoja dobra ali slaba volja. Vsak pričakuje od tebe, da se mu daš, kakršen si. Težko bi živel v takem kričecem ozračju: navajen si večkrat na brezosebnost in zunanjo pravilnost.

Med hišami je skrit kapucinski samostan. Cerkev je navzkriž poslikana in okrašena dvoranica, veliko toplejša ko župna. Zvezana je z majhnim samostanom, ki hrani imenitne slike in lepo knjižnico. Vsi domačini ti vedo to povedati in ti cenijo vrednost slik na milijone in milijone.

Pozvoniva na samostanskih vratih. Bledi vratar nama s čudnim naglasom pove skozi lino: "Gospod gvardijan so bolni."

Kolikor dalj sva od morskega brega, toliko manj ljudi srečujemo. Nazadnje zajdeva v pravo puščobo. Gori v bregu so hiše prazne, nekatere že razdrte. Kamenje se razsipa z visokih zidov, vztrajno zelenje zaseda pragove in okna. Bršljan prerašča cele stene in zakriva revščino.

dnji del Manhattan-a med
opje na 14. cesti v New Yor-
a ta del mesta je bil popolno-
itev sto procentno uspešna.

an v New Yorku minuto po-
Svetla črta v sredini slike je
Slika je vzeta z Woolworth

Iz Karlobaga so ljudje bežali in še beže. Mesto je bilo ogoljufano za vso bodočnost, ko je bilo odrezano od celinskih notranjih žil. Smeri so se zmedle. Karlobag ne bo nikdar več važno trgovsko pristanišče, kakor je nekdaj bilo. Razviti se hoče v letoviški kraj.

Žalostna je pot med zapuščenimi hišami na Kalvarijo, k cerkvi na griču. Okrog nje je razmetano in s kamni posuto pokopališče. Noben beraški grob ni pri nas tako samotni, kakor so ti kamni.

Ko sedeva pred cerkev, v katero sva skozi gosto zamrežena okna mogla komaj malo videti, na kamnitno klopco, se nama odpre pogled na sivi Pag, ob kateri budovali valovi. Silen veter piha skozi zapuščene zidove.

Mestece je sedaj pred nama. Boreni košček življenja, ki kljubuje zmagovalnemu kamenju. Ta kraj je res kakor en sam samostan, od vseh strani zaprt, obdaren s samotno, zbranstvo, samostanskim vonjem in barvo. Čar umirjenja je razprostrt nad temi neurejenimi hišami.

Tesno je tu gori. Kmalu se vrneva k bregu v tako imenovano Plantažo, karlobaški park. To je proga zelenja ob morski obali, v nekaj stezami preprežena in malo urejena. Barve borovcev, brinja, kamariš in fig so raj za oči. Tukaj si varno zaprt pred težko sivino kamenja.

Ko se vračava, srečava dva, tri ljudi, ki nestrpno hite skozi park. Nama se nikamor ne mudi. Ogledava vsak kamen in z naslodo šolarja, ki se je pravkar naučil brati, prebirava napise, ki jih je tu vse polno. Na vsakem vodnjaku, na vsakem križu in spominku bereš, kdo ga je postavil.

V pristanišču malo posédava na molu, ki je zavarovan proti vetru in valovom, in skušava urejevati zbegane vtise. Kmalu se nama pridruži urejevati zbegane vtise. Kmalu se nama pridruži prijazni fant. Nagovori naju kot stara znanca, katerih misli in načrte pozna. Toda skoraj nič ni razočaran, ko zve, da nista brezposelna delavca, kakor si je mislil. Takoj se živi in začne razkladati zanimivosti od blizu in daleč.

Razigrana nad tem novim doživetjem se vračava v svojo domačijo k dobri gospe. V mraku sva tam.

Po večerji sedimo za mizo v zmedeni starinski sobi. Sredi vestnih fotografij v okrašenih okvirjih, med aristokratskimi stoli, kitajskimi čašicami in stariimi časopisi poslušava gospejino pripoved.

Imela je sina, ki je bil kapitan na velikih ladjah. Pred leti pa je izgubil z ladjo na poti v Ameriko. Nikjer ni mogla dobiti vesti o njem. Vsi so verjeli, da se je ladja potopila. Deset in še več let po tem pa jo je pred cerkvijo nagovoril mlad gospod. Povedal je samo, da je kapitan na največji ruski ladji. "Prišel sem v Karlobag, da vidim Vas." Nato se je poslovil. Gospa je bila tako zmedena, da ni niti spregovorila. Pozneje ni mogla nič več zvedeti o čudnem tujcu. Ali je bil njen sin? Njegov tovariš? Popetnik na zgubljeni ladji?

Tako se plete skrivnostne zgodbe, ki so že na pol sanje. Ta osamela gospa je simbol zapuščenega mesta, ki mu je bodočnost utonila nekje v daljnem sivem morju in živi samo še v veseli tolažbi legend. Saj je v njih resnično upanje.

Ko leževa spat, slišiva mlade

dekacije peti obrabljene napave z navdušenim, divjim glasom. (J. R.)

Kako so se borili Rimljani?

Znano je, da moške v starem Rimu niso nosili brad. Iz vseh tedanjih upodobitev in dokumentov je razvidno, da so bili dobro obriti, čeprav takrat še niso poznali brivskega mila.

Neki danski zgodovinar in zdravnik misli, da je našel odgovor na vprašanje, kako so se stari Rimljani brili. Po njegovem mnenju so postopali takole: Zajemali so z rokami vodo in so si z njo krepko in vztrajno masirali obraz in vrat. Po kakšnih petih minutah so se kociče napile vlage, a lojnice so med tem izločile toliko tolšče, da je koža postala voljna in jo je bilo mogoče z nožem cstrgati, kakor bi bila namazana s kremo.

Raziskovalec je sam na sebi napravil takšen poskus in je z zadovoljstvom ugotovil, da gre britje tudi brez mila ali kreme, kar so ugotovili v ostalem tudi drugi pred njim. V tem času, ki nalaga človeku omejitve na vseh koncih in krajih, morda ni odveč zvedeti, kako so se stari Rimljani brili brez mila.

MALI OGLASI

Brivec dobi delo

Išče se slovenskega ali hrvatskega brivca, ki bi vzel brivnico v najem, ali pa delal zame. Oglasite se pri

Louis Somrak
783 E. 222. St., Euclid, O. (x)

Delo dobi ženska

Sprejme se ženska, ki bi delala v beer parlorju. Nobenega pranja ali kuhanja. Ne sme biti prestara. Oglasite se pri

Louis Somrak
783 E. 222. St., Euclid, O. (x)

V službo se sprejme

Vzame se možkega ali ženske v čistilno podjetje, ki bi sprejemala in oddajala obleko odjemalcem. Oglasite se pri

Poje Dry Cleaning
631 E. 185. St. (82)

Ženitbena ponudba

Slovenec, v najlepših letih, ki ima stalno delo in trgovsko podjetje, se želi seznanimi v svrho ženitve s pridno Slovenko srednjih let, ki bi bila pripravljena pomagati pri podjetju. Mora biti ameriška državljanka. Lahko je tudi vdova z enim otrokom. Tajnost strogo zadržana. Če katero veseli, naj piše pod naslovom "Srečna bodočnost," na Ameriško Domo vino, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. (82)

Šivilja dobi delo

Delo dobi ženska, ki ima izkušnje v šivanju moške obleke. Vprašajte na 6905 Superior Ave. (x)

Vaša varnost — vaš dom!

Bungalow na E. 210. St. blizu boulevarda, velik lot, cena samo \$6,900.

Na E. 124. cesti 6 sob, cena \$4,750.

Napol bungalow na E. 108. cesti, v izvrstnem stanju.

Na E. 93. St. velike zračne sobe, cena \$5,200.

Hiša za 2 družini na E. 149. St. blizu boulevarda, najboljša vrednost, cena \$7,500.

V bližini Graphite Bronze, zelo poceni, \$5,000.

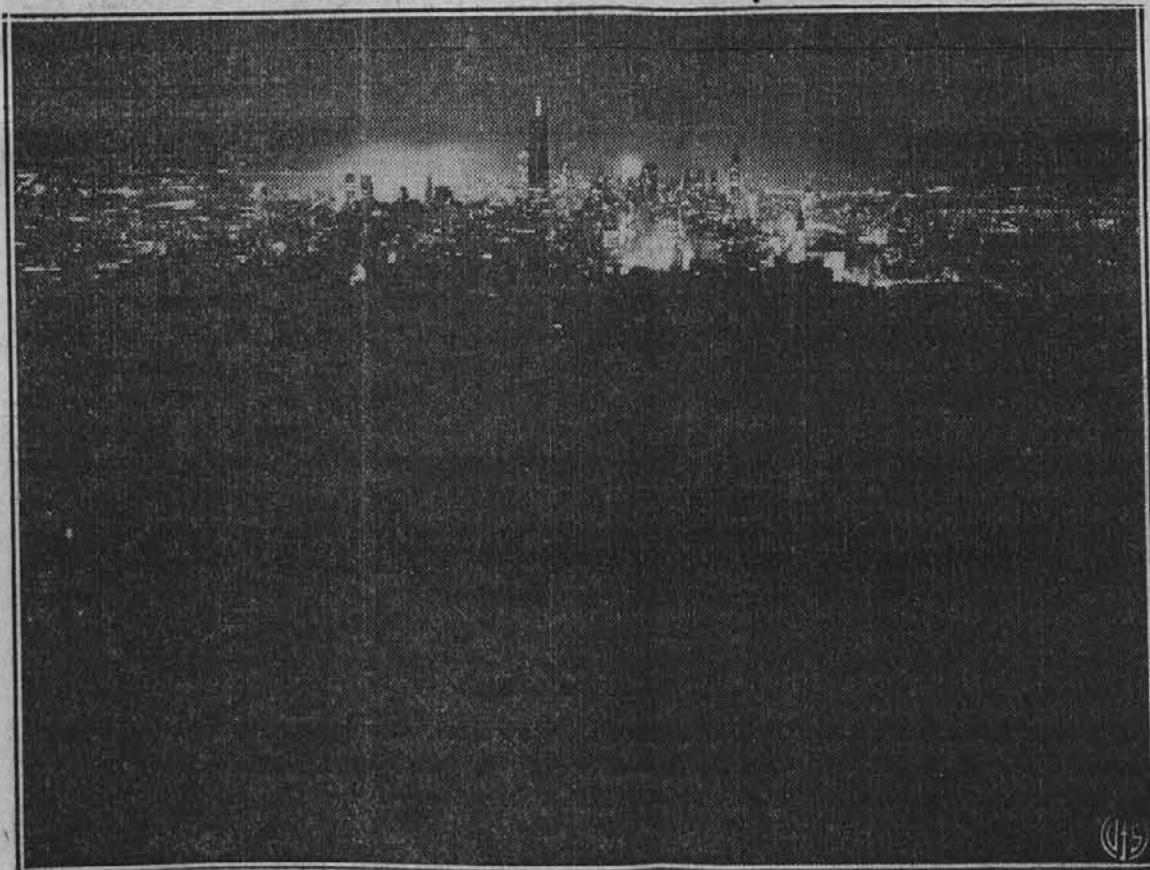
Galewood, 6 in 6 sob, garaža za 2 avta, cena \$7,200.

Na E. 107. cesti, 5 in 5 sob, v dobrem stanju, cena \$7,500.

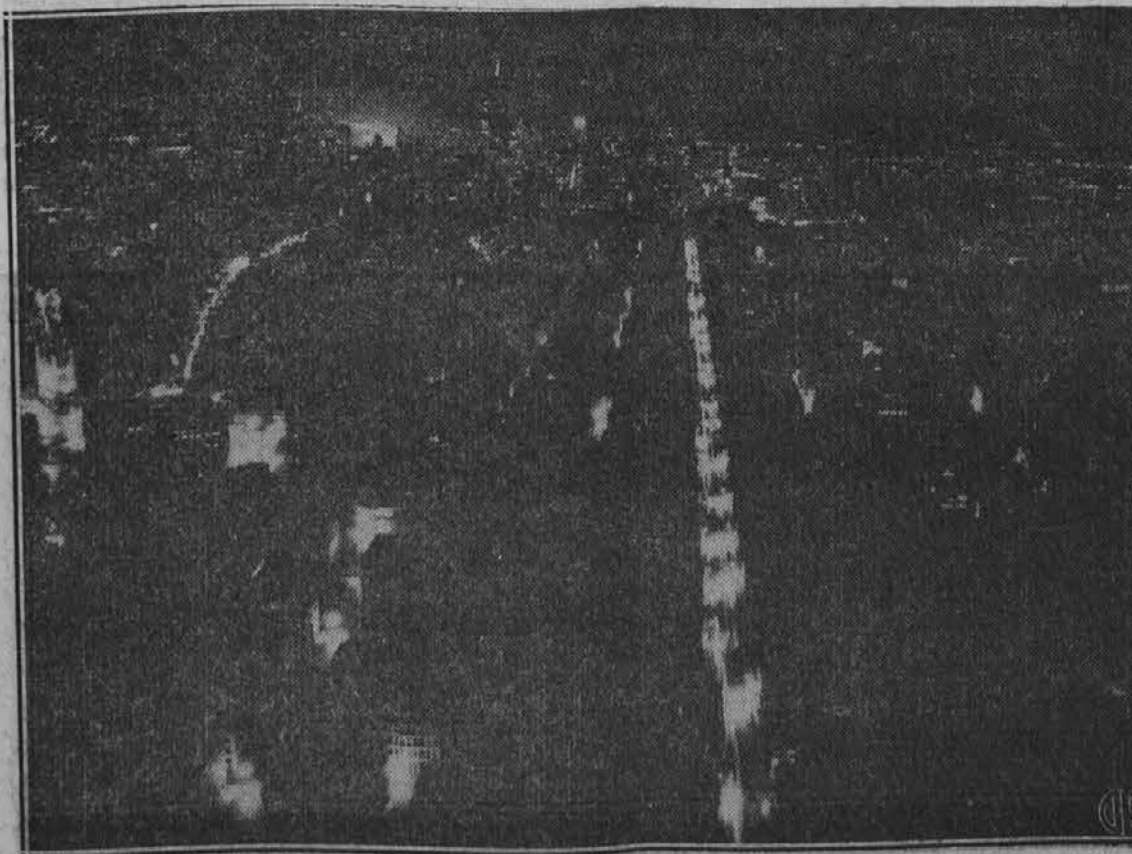
Na E. 78. St. in St. Clair Ave. velike sobe, cena \$3,000.

Na E. 79. St., 5 in 5 sob, v izvrstnem stanju, cena \$5,700.

E. G. Gilbert Co.
1876 Hayden
LI-2000 (82)

Manhattan v temi. — Gornja slika nam predstavlja spodnji del Manhattan-a med vzburjenjem zatemičev. Slika je bila vzeta z Woolworth poslopja na 14. cesti v New Yorku. Zatemičitev je dosegla površino petih kvadratnih milj in ta del mesta je bil popolnoma v temi. Župan LaGuardia se je izjavil, da je bila zatemičitev sto procentno uspešna.

Manhattan razsvetljen. — To je pogled na otok Manhattan v New Yorku minuto po
prej ko je newjorsko mesto imelo prvo večbo v zatemnitvi. Svetla črta v sredini slike je
slavni Broadway in v ozadju je videti Empire State stolp. Slika je vzeta z Woolworth
poslopja.

RDEČA KOKARDA

ROMAN IZ VELIKE REVOLUCIJE

STANLEY WEYMAN

"Da, gospod," je odvrnil markiz. "Pariz gospodari po svoji glavi."

"Bog pomagaj!" je potrto vzkliknil predsednik. "Pariz je bil vendar toliko časa miren."

Na te besede, ki so bile vsakomur na jeziku, se ni nihče oglasil. Saint Alais je sedel nazaj in skupščina je ostala še nekaj časa pod morečim dojemom nezasišanih dogodkov. Boljše pripombe k razpravi, ki se je vršila pred nekaj minutami, si res ni bilo moči misliti. Zborovalci so besedičili o pravicah, svoboščinah in predpravicah; in zdaj jih je kakor iz sanj zbudila vest, da je Pariz v ognju, vojska pobunjena ter red in zakonitost v skrajni nevarnosti.

Toda Saint-Alais ni bil tisti, ki bi se bil umel za dolgo odločiti svoji vlogi in vplivu, ki sta mu ga dajala njegova odločnost in njegov drzni pogum. Iznova se je vzravnaval ter jel zaklinjati skupščino, naj se spomni časov državljanske vojne.

"Današnji Pariz je enak tedanjemu," je vzkliknil. "Vetnjaški je in uporen, nedovzet za dobroto, a vselej pripravljen, da se ustraši pomanjkanja. Bodite uverjeni, da trebušati meščani ne bodo dolgo strpeli brez belega kruha in dobrega vina, ki ga dobivajo z dežele! Treba jim je ustaviti dovoz živil, pa bodo norci izpametovani in izdajalci izpreobrnjeni v zveste podanike. Njihove narodne garde, njihovih posebnih zastav, njihovega župana in njihovega generala se ni vredno plašiti. Vse to se ne bo dolgo ustavljalo silam zakonitega reda; ne bo se moglo upirati kralju, plemstvu, svečenstvu in vsej Franciji! Ne, gospoda," je nadaljeval, trdno gledaje okoli sebe, "Pariz je v zgo-

dovini že nekaterikrat odstavljali kralje in pošiljali ministre v izgnanstvo, potlej pa se v prahu valjal pred njimi. Tako bo tudi zdaj, če ostanemo složni in neomajni. Čujmo in pazimo, da se neredi ne razširijo k nam. Kraljev posel je, da vlada, posel ljudstva pa, da posluša. Tako je od vekov in tako ostane na vekomaj."

Njegov kratki, toda krepki in učinkoviti govor je res pomiril skupščino. Za tisto ogromno večino, ki jo najdemo v vsakem zboru ljudi in ki ima baš toliko domišljije, da si more predstavljati bodočnost v barvah prošlosti, so bili njegovi razlogi povsem prepričevalni; niti manjšina, ki je gledala bistreje in slutila, da je sedanj, položaj Francije brez primera v zgodovini, se ni mogla povsem odtegniti vplivu njegove brezskrbnosti. Eno-dušno ploskanje je pritrdilo njegovim besedam; med hrupom vzklikov so se usuli zborovalci proti izhodu. Želja, da bi videli in slišali, kaj se godi, jih je gnala na ulico; nihče ni pomislil, da ne morejo več dosti zvedeti — po tem, kar že vedo.

Tudi mene je obšla ta želja; v vročici trenutka sem prestal misliti na svoj posebni položaj in sem krenil proti vratom. Bastilja pala? Guverner ubit? Pariz v oblasti ljudstva? Od takih novic se je pač lahko zvrtilo človeku, da je pozabil tudi najbolj neposredne skrbi. Toda na pragu sem po neopreznosti zadel ob enega izmed obeh Harincourtov. Ozrl se je, spoznal me je in se poizkusil ustaviti. Toda pritisk množice je bil premočan in ga je zanesel daleč od mene, čeprav se je otepal in godrnjal besede, ki jih nisem razumel. Slutil pa sem njih pomen, ker sem videl, da so se tisti, ki so bili med nama, s porogljivim izrazom ozirali name. Že sem se jel pripravljati, kako bi se najbolje držal v spopadu, ki se mi je zdel neizogiben; a tisti trenutek smo prišli iz tesnega prehoda na velik trg, ki je ležal za dve stopnice niže — in prizor, ki se je ponudil mojim očem, je bil tak, da sem mahoma pozabil na svoje nasprotnike.

ČETRTO POGlavJE

Priatelj ljudstva

Jaz nisem edini ostrmel nad tem prizorom, ki so mu dajale pravkaršnje zlovesče novice čisto poseben pomen. V Franciji takrat še nismo poznali množice, stoletja in stoletja je zadoščala že pojavljanje poedinca, karkoli je bil, kralj, kardinal, škof ali velikaš, in že pogled njegovih oči, da se je množica skrila pred njim pod zemljo in se nizko klanjaje razbežala na vse strani. Toda zdaj je vstajala pred našimi očmi mrzla in turobna zarja novega dne. Da nismo vedeli tega, kar smo vedeli, to je, današnjih novic, ali če jih ljudstvo ne bi bilo vedelo, bi bil učinek nemara na obe strani drugačen. Bodi kakorkoli, ogromna množica, ki je polnila vso širino in globino trga, se v svojem prežede in pretečem molčanju nikakor ni zdelo oplašena. Narobe, mi smo osupnili in odreveneli na mestu in vsak izmed nas je pogledoval sosedu, kakor bi hotel uganiti njegovo misel.

Stopili smo bili iz sence veličastne katedrale, ki se je dvigala nad nami. Večina naših ljudi je bila vajena, da je sto se-ljakov vztrepetalo, če so le trenili z obrvmi. A vsa ta starodavna pokorščina se je bila mahoma zamajala, prav kakor da so pariške vesti izpodkopale te-

melje družbe. Množici na cahorškem trgu je bilo daleč do trepetanja. Z molkom, ki je bil bolj zlovesč od prejšnjega krika, nam je vračala pogled. In to še ni bilo vse: ko smo krenili naprej, se nam ni nihče umaknil in tisti izmed nas, ki so bili že ob znožju stopnic, so se morali ogniti najgostejše gneče, da so mogli v gostilno. Mi, ki smo bili za njimi, smo to opazili in ni mi treba omeniti, da nam je šlo do živga. Bili smo plemiči svoje pokrajine; toda s številom nas je bilo samo dve sto in med nami in "Treni kralji," med nami in našimi konji in služabniki se je širilo tisočglavo jezero mrkih obrazov in molčečih ljudi.

Ni čuda, da je ta nevidni prezir za nekaj časa odvrnil moje misli od gospoda d'Harincourta in njegovih namenov. Posamič smo se morali spuščati s stopnic; naša tanka procesija se je brez glorijske pomikala ob množici, ki je z zaničevanjem odgovarjala nememu izzivanju gospodskih pogledov. To prvo zmagovalstvo ljudstva, ki je bilo privilegirancem prvi korak v propast, je ohranil Calors v živem spominu. Štiri besede so ga bile povzročile. Besede: "Bastilja je pala!" so bile stisnile razkropljena krdela v celoto in napravile iz njih to; kar smo zdaj videli pred seboj: ljudstvo.

V takih okolištinah zadošča že najmanjša iskrica, da nastane eksplozija. In iskrice ni bilo treba dolga čakati. Gospod de Gontaut, visok in mršav starac, sodobnik pokojnega kralja, je bil nekaj korakov pred menoj. Ker je šepal, se je opiral na palico in po navadi tudi na komolec svojega sluga. Tisto dopoldne pa lakeja ni bilo in gospodu de Gontautu je bilo zelo nevšečno, da je moral zaviti okoli trga, namesto da bi bil krenil naravnost. Vendar pa ni bil tako nespeten, da bi se bil poizkusil preriti skozi gnečo; in vse bi bilo šlo posreči, da mu ne neki razcapanec — morda nehote — z breco izpodnesel palice. Gospod baron se je ves besen in z naježenimi obrvmi okrenil in ga je udaril

s palico po glavi.

"S poti, surovina!" je kriknil, tresoč se od jeze in pripravljen, da ponovi udarec. "Če bi te le mogel ujeti, bi te kmalu naučil..."

A v tem je razcapanec pljunil nanj.

Gospod de Gontaut je zaklel in besni togoti prismolil neotesancu več udarcev zaporedoma; koliko jih je bilo, nisem mogel prešteti, čeprav nisem stal daleč od njiju. Prostak ni niti pomislil na to, da bi bil vrnil udarce, ampak se je umaknil, oplašen po gnevu starega plemiča. Toda tovariši, ki so stali za njim, so ga s krikom: "Nesramnost! Doli plemstvo!" pahnili naprej, tako da se je zaletel v gospoda de Gontauta. Od sunka je baron izgubil ravnotežje in telebnil po tleh.

Prizor se je odigral tako naglo, da smo samo neposredni sosedje, Saint-Alais, oba arincourta in jaz, opazili njegov padec. Množica mu najbrže ni hotela bogve kaj zlega, ker se ni bila izgubila vse pameti. Toda jaz sem bil še pod dojmom žalostnega konca gospoda de Launaya in sem v razdraženosti svoje domišljije menil, da strežejo gospodu de Gontautu po življenju. Videč, da je starec pal na tla, sem skočil k njemu, da bi mu pomagal.

A Saint-Alais je bil urnejši od mene. Z gnevom, ki ni bil nič manjši od Gontautovega, je planil na napadalca, pograbil ga, tresčil ga med izzivače in pomagal gospodu de Gontautu na noge; nato je izdrl svoj meč in z umetnostjo dovršenega borilca blisnil z iskrečo se ostrino sem in tja, tako da se je prostor okoli njega mahoma izpraznil in so se najbližji ogorčenci s presunljivimi krikom in kletvinami razpršili na vse strani.

Po nesreči je zadel enega izmed njih. Tisti človek ni bil opasno ranjen, a vendar se je v nekaj sedel na tla, in ko je truma začela njegovo vpitje, se je njeno razpoloženje zdajci izpremenilo. Kriki, ki so do tlej izpražili bolj porog nego kaj drugega, so se izprevrgli v besno rjojenje. Težko poleno je priletelo markizu v prsi, tako da mu je za trenutek zmanjkalo sape. Čez dve sekundi je sicer planil za storičem, a ta se je spustil v beg in množica se je z zmagovalnim krikom strnila za njim. Saint-Alaisu ni ostalo drugega, kakor umakniti se ali pa pobijati ljudi, ki mu niso bili ničesar storili.

Z jedko besedo se je obrnil in spravljal med v nožnico. Toda komaj jim je pokazal hrbet, ga je zadel v glavo kamen in ga vrigel na obraz. Ko je množica videla njegov padec, je zatulila in pol tucata ljudi se je zagnalo proti njemu, da bi ga potepali z nogami.

Ljudje so izgubljali pamet; to pot se nisem več motil, zakaj resnično jim je plapolal v očeh zločin. Blejanje tistega, ki ga je bil markiz oprasnil z mečem, jih je spravljalo ob vso razsodnost, čeprav je izviralo bolj iz strahu nego iz bolečine.

Eden izmed arincourtov je podrl najsprednjega, a s tem jih je pripravil v še hušjo besnost, nikar pa da bi se ga bili ustrašili. Kakor bi trenil, je bil pretepen do polmrtvega in vržen nazaj, in truma je planila na svojo žrtev.

Tedaj sem priskočil jaz. Baš toliko da sem se utegnil zasloniti Saint-Alais s svojim telesom in vzkrikniti: "To je nezaslišano! Sram vas bodi!" ter od-riniti enega ali dva. Obroč pre-tečih obrazov in vzdignjenih rok se je strnil okoli naju in vse je kazalo, da bo edini uspeh mojega nastopa ta, da bom tu-di jaz deležen markizove usode; a tedajci so me spoznali. Buton, sauški kovač, ki je stal v prvih vrstah, je zaklical moje ime, obrnil se in z razprostrtimi rokami odrazil svoje sosed-e. Čeprav je bil močan kakor hrast, je vendar le s težavo za-drževal človeški hudournik; to-da njegovo obupno kričanje je naposled zaleгло. Spoznalo me je še nekaj drugih in množica se je razstopila. "Živel Saux! Živel prijatelj ljudstva!" je zavpil nekdo in kmalu se je raz-nesel ta klic po vsem trgu.

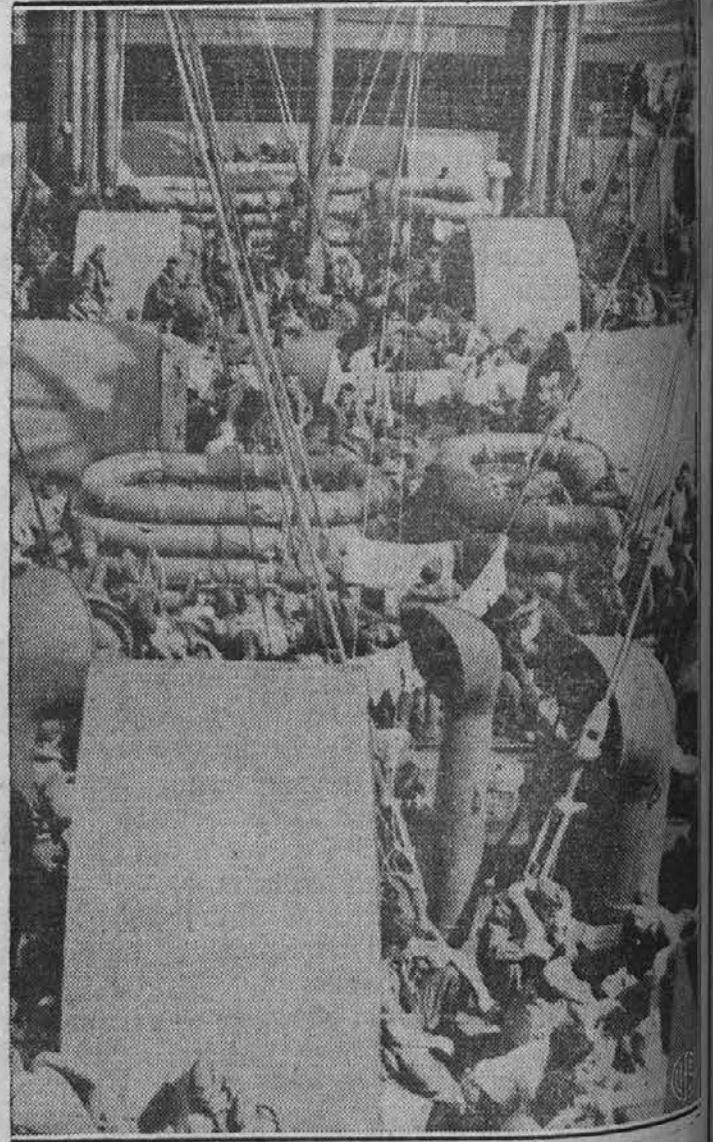
Takrat še nisem poznal omahljivosti množic in nisem vedel, kako naglo se prelije njih-ov glas iz "Doli!" v "Živel!". Čeprav sem si očitil to radost, sem vendar čutil, kako se mi nehote šfiri srce ob grmenju vzklikov: "Živel Saux, živel prijatelj ljudstva!" Moji ljudje so me bili zavrgli in obsu-li s sramoto, toda ljudstvo, ki je bilo ob sami novici, da je Bastilja pala zaživelo novo živ-ljenje — to ljudstvo me je po-zdravljalo. In v tem, ko sem kričal nanje ter mahal, naj molče, sem mahoma spoznal, kaj pomeni zame ta priljublje-nost; začutil sem, da mi prinaša oblast in vodstvo, ako le ho-čem iztegniti roko! "Živel Saux živel prijatelj ljudstva!" Zrak se je tresel od tega krika; ku-pole katedrale so ga odbijale k meni nazaj. Silen val me je dvigal na svojem grebenu; v tisti minuti sem se resnično ču-til drugega, višjega človeka!

A tedaj sem srečal Saint-Alaisev pogled; bilo mi je, kakor da me je potegnil iz višav

sanjarije na trda tla. Markiz se je bil pobral, bled od gneva, in je z rutico otepal prah s svoje suknje. Kri mu je curčila iz rane na glavi, toda ni se menil zanjo, ampak nepremično me

je opazoval, kakor da čita v moji misli. Ko se je hrup umiril, je izpregovoril: (Dalje prihodnjic.)

Kupujte obrambne bonde

Gornja slika nam kaže prizor na ladji, ki bo odpelala ameriške vojake v konvoj v Avstralijo. Mnogo teh vojakov spi kar na krovu, ker jim to zelo ugađa.

Delavska voditelj, ki se bori za navdavo v delavski uniji. Levi je sedanji predsednik CIO, Philip Morris in desni pa je bivši predsednik John L. Lewis. Če bo Lewis izgubil tudi v tem boju, bo skoro gotovo odtegnil pravo-garsko unijo od CIO organizacije.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLESKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave.

Cleveland, O.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC (specialist v starih boleznih)

Uradne ure:
1 do 5 popoldne, razen v sredo
423 Citizens Bldg.
850 Euclid Ave.
Telefon: MAin 6016.

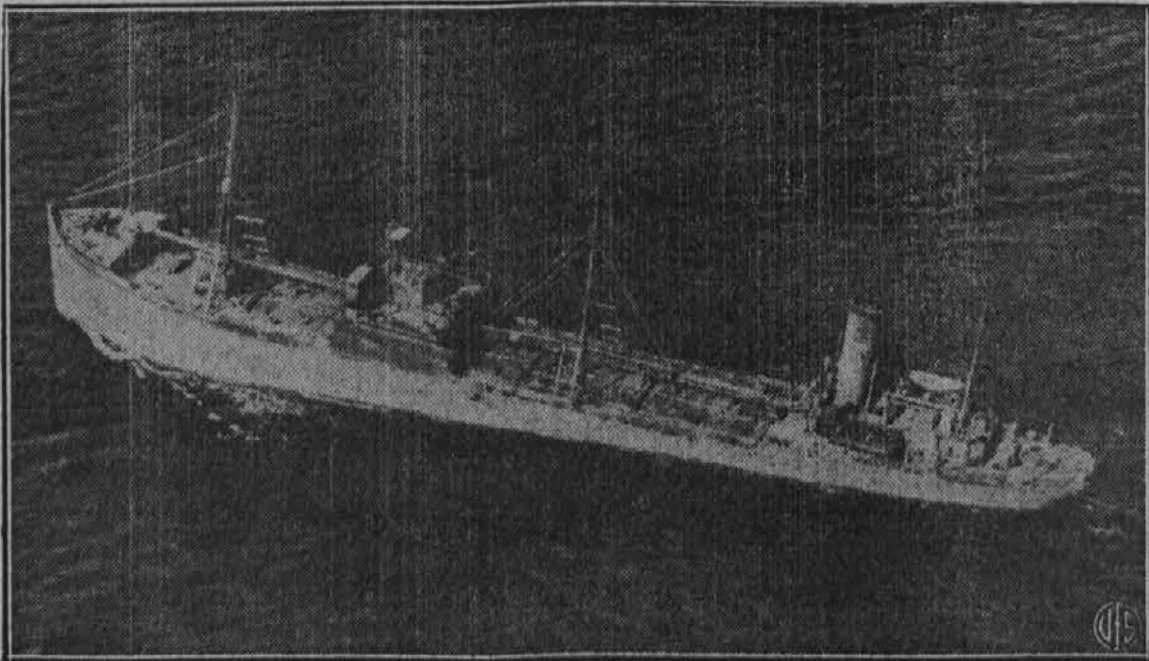

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Zrtev podmornice. — Nacijska podmornica je izstrelila torpeda v ta neimenovani tanker nekje ob obali Atlantika. Toda tanker se ni potopil, ampak se je težko poškodovan in delno napolnjen z vodo zavlekel s pomočjo naše bojne ladje v pristanišče.